

epocă în istoria țărilor Moldo-Române, ier națiunii Ellenice uă eternă și neștersă suvenire de recunoscință pentru atâtea generose sacrificii ce făcu atât el personal cât și ilustra sa familie, sacrificându, după vremi, totul pentru liberarea și reînvierea Greciei.

Toți cari însoțiseră pe Ipsilante peste hotarele țării Românesce, după terminarea carantinei, fură lăsați liberi și nesupărați de austriaci. Ier căpitani și ostași, cărora austriacii le refuseră intrarea pe pământul lor, se întorseră în interiorul Țării și se refugiră respândiți prin cele mai nalte și mai nefrecventate locuri alle Carpaților. Unii d'intr'ênșii, travestindu-se, se strecurară prin poteci și rămaseră necunoscuți; alții ier avându cunoștințe cu păzitorii locali, și mai cu sémă prin mituire de bani, isbutiră să scape pe pământurile Austriei.

După plecarea lui Ipsilante, G. Olimbie luă drumul spre mănăstirea de la Curtea de Argeș, și găsind acolo pe I. Farmake, închis de câte-va zile într'ênșă, se uniră împreună și făcură un număr de 450 de ostași. Dér informându-se în acelaș timp că Turcii se apropiau însoțiți de Savva spre a'i ataca, avându și dorința de a trece prin Moldo-

---

Viena. Tóte acestea suntă mai mult nisce versiuni nesigure, nefindă bazate pe nici uă dată pozitivă.

(Nota Autorului).